

Március 30. - A SZENVEDÉSEK CÉLJA

Türelem a próbák idején {ML 93}

„Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek, sőt, amennyiben részetek van Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhesetek.” (Péter apostol I. levele 4,12-13) {ML 93.1}

Egy férfi nagy bánata miatt leverten sétált a kertben, ahol meglátott egy gránátalmafát, amelyet majdnem a törzséig lenyestek. Csodálkozva kérdezte a kertésztől, hogy miért van a fa ilyen állapotban. A válaszból megértette saját vérző sebeinek célját is, mert a kertész így szólt: „Uram, ez a fa olyan erősen kihajtott, hogy nem hozott mást, csak levelet. Így kellett megnyesni, és amikor majdnem teljesen lenyestem, akkor kezdett el gyümölcsöt teremni!” {ML 93.2}

Szomorúságaink nem történnek ok nélkül. Istennek minden szenvedéssel célja van, és javunkra szolgál. Minden ütés, amely megsemmisíti egy bálványunkat, gondviselésének minden beavatkozása, amely meggyengíti a földiekhez való ragaszkodásunkat, és jobban megerősíti Isten iránti szeretetünket, áldásunkra szolgál. A nyesés fájhat egy ideig, de azután „meghozza az igazság békességes gyümölcsét”. Fogadjuk hálával mindazt, ami felébreszti lelkiismeretünket, felemeli gondolatainkat és nemesebbé teszi jellemünket. A gyümölcstelen ágakat levágják, és a tűzre vetik. Legyünk hálásak Istennek, hogy a fájdalmas nyesés által megőrizhetjük kapcsolatunkat az élő Szőlőtőkével, mert ha együtt szenvedünk Krisztussal, vele együtt fogunk uralkodni is. Éppen az a próba, amely a legerősebben igénybe veszi hitünket – amikor úgy érezzük, hogy Isten elhagyott bennünket –, vezet közelebb Őhöz, hogy letegyük minden terhünket Krisztus lábához, és elnyerjük azt a békességet, amelyet cserébe ad nekünk. Isten szereti a leggyengébb teremtményét is, és törődik vele, ezért semmivel sem gyalázhathatjuk meg jobban Teremtőnket, mint azzal, ha kételkedünk szeretetében. Ápoljuk az élő hitet, amely bízuk Őbenne a sötétség és próbák óráiban is! (Review and Herald, 1894. április 10.) {ML 93.3}